

РЕШЕНИЕ

№ 5467

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разглежда дело номер **5810** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. В. А., ЕГН [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], пл. „С.“ №1, вх.А, ет.2 чрез адв. Н. К. от САК срещу РЕШЕНИЕ от 02.04.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 22-и състав по нахд № 15183/2011г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № СИ-Ч-Л-10-25-510 от 11.05.2011г., издадено от директора на Столичен инспекторат към СО, с което на касатора на основание чл.46 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на територията на СО (Наредбата на СО) е наложено административно наказание “глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. за нарушение на чл.29, ал.1 от Наредбата на СО. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Касаторът поддържа, че съдът не е изложил мотиви относно установените по делото обстоятелства, с какви доказателства са установени, както и защо не са кредитирани показанията на част от свидетелите. Визира нарушение на чл.24, ал.2 ЗАНН и чл.48, ал.3 от Наредбата на СО, тъй като не заема ръководна длъжност и не може да бъде ангажирана отговорността му за допустителство, предпоставка за която била установяване отговорността на прекия

нарушител, който не бил установен и посочен в АУАН и НП. Поддържа, че нарушението е за обект в [населено място], м. „Овча купел”, кв.33 в УПИ VIII-900, на който не е бил технически ръководител. Посочва, че проверка на обекта е извършена от некомпетентен административен орган, без издаване на заповед за проверка и посочване на компетентните лица, които могат да извършат такава проверка и да съставят АУАН. Визира непълнота в съдържанието на АУАН по чл.42, ал.1, т.3 ЗАНН (непосочване на дата и място на извършване на нарушението), както и липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, описанието на извършваните СМР и на конкретни едро-габаритни отпадъци (ЕГО). Посочва, че субект на нарушението по чл.29, ал.1 от Наредбата на СО може да бъде единствено юридическото лице, което извършва съответните строително-монтажни дейности, респ. единствено управителят на ЮЛ би могъл да разпорежи складиране на строителни отпадъци. Поддържа, че следва да се кредитират показанията на св.К. и св.Д., тъй като същите са работили на 01.03.2012г. на съответните обекти и са установили, че там не е имало строителни отпадъци. Посочва погрешна квалификация на нарушените разпоредби в АУАН, които нарушения са пренесени в НП. Посочва, че не е извършил нарушение по чл.29, ал.1 от Наредбата на СО. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС, НО, 22-ри състав по нахд № 15183/2011 г. и по същество на спора да отмени НП № № УТ-0802-586 от 16.06.2011г., издадено от кмета на район „К. село” – СО. В съдебно заседание на 05.10.2012г. пред касационната инстанция чрез адв. К. поддържа жалбата си на изложените основания.

Ответникът по касационната жалба Столичен инспекторат към СО оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 02.04.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав по нахд № 15183/2011г. е потвърдил наказателно постановление № СИ-Ч-Л-10-25-510 от 11.05.2011г., издадено от директора на Столичен инспекторат към СО, с което на касатора на основание чл.46 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на територията на СО (Наредбата на СО) е наложено административно наказание “глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. за нарушение на чл.29, ал.1 от Наредбата на СО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. А. М., свидетел на установяване на нарушението и съставяне на АУАН А. Б. Д. – служител в СИ, на свидетели на наказаното лице К. К. К. и Н. Г. Д., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал

показанията на свидетелите Д. и М. е приел, че касаторът в качеството си на технически ръководител на строителен обект е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в НП нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 22-и състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационният съд възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 18.11.2010г., около 11:00 часа в [населено място], район „Овча купел“, на строителен обект, находящ се в УПИ VIII-900, кв.33, м. „Овча купел“ касаторът Л. В. А. в качеството си на „технически ръководител на обекта“ е разпоредил извършване на СМР, в резултат на които са се образували различни по вид строителни отпадъци, които не са сортирани по вид на мястото на образуването им или прибрани в отделни контейнери за всеки отделен вид. За констатираното нарушение на чл.29, ал.1 от Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на територията на СО служителят на Инспектората към СО Г. А. М. съставил АУАН № 10-25-510 от 18.11.2010г., въз основа на който е издадено обжалваното пред СРС НП № СИ-Ч-Л-10-25-510 от 11.05.2011г.

Касационната инстанция намира за неоснователни доводите на касатора за допуснати нарушения при описание на административното нарушение по смисъла на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало наказаното лице да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Посочването на час «около 11:00 часа» по никакъв начин не е затруднило лицето да разберем вменено му нарушение, още повече, че евентуално допуснато процесуално нарушение следва да бъде «съществено», т.е. да е препятствало правото на защита, респ. на участие на лицето в административно наказателния процес. В конкретния случай не са налице данни за допуснати съществени процесуални нарушения. Не намират законово основание доводите на касатора, че за извършването на проверка и съставянето на АУАН в хода на същата проверка следва да има изрична заповед. В административно наказателната преписка ответникът е представил длъжностна характеристика за длъжността «старши инспектор» в «Районен инспекторат». От същата се установява, че основно задължение на инспектора

е осъществяването на контролна дейност на физически и юридически лица по спазване на нормативните актове на СОС, като при констатирани административни нарушения съставя констативни протоколи, връчва предписания, налага глоби на място срещу квитанции или съставя АУАН (т.19 от длъжностната характеристика).

Неоснователни са твърденията на касатора за допуснато нарушение на чл.24, ал.2 ЗАНН. В АУАН и НП безпротиворечиво е посочено, че касаторът е наказан в качеството му на «технически ръководител», тъй като именно като технически ръководител на строителен обект същият е разпоредил извършването на СМР, в резултат на които са образувани отпадъци. Не е необходимо касаторът изрично да е наредил струпването на строителни отпадъци, респ. липсата на сортиране по вид на мястото им на образуване. Неотносимо към фактическия състав на нарушението е описание на конкретно извършваните СМР или на конкретен вид отпадъци. Проверяващите са посочили в АУАН, че на място при проверката са намерили «образувани различни по вид строителни отпадъци». В тази връзка касаторът се позовава на задълженията си по длъжностна характеристика, но в хода на цялото административно наказателно производство (вкл. пред две съдебни инстанции) не е представена такава, респ. наказаното лице не може да докаже липсата на подобни задължения по длъжностна характеристика. Още повече, че понятието «технически ръководител» в строителството е законовоопределено, вкл. с задълженията и отговорностите му в строителството - чл.163а, ал.4 ЗУТ (лице, което ръководи строителните работи) и чл.163а, ал.5 ЗУТ. Съгласно чл.4, ал.1 от Наредба № 3/2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството техническият ръководител е сред изрично посочените лица, участници в строителството. Това качество не е оспорено от лицето при съставяне на АУАН и издаване на НП. Актосъставителят М., разпитан като свидетел пред СРС, заявява, че при проверката е приел, че отговорността е за техническия ръководител на съответния обект. След като се е представил пред проверяващите органи от Столичен инспекторат като «технически ръководител» на строителен обект, то напълно обосновано органите третират длъжността като «ръководител на строителните работи» (съобразно законовото определение по чл.163а, ал.4 ЗУТ). В този смисъл няма противоречие в описанието на качеството, в което е наказан касатора. Същият, като ръководител на строителните работи е разпоредил извършването на СМР, в резултат на които са образувани различни по вид строителни отпадъци, които не са сортирани поотделно.

Съгласно чл.29, ал.1 от Наредбата на СО лицата, при чиято дейност се образуват строителни отпадъци и ЕГО, в резултат на строителна и ремонтна дейност са длъжни да ги сортират по видове на мястото на образуването им. След като съгласно чл.4, ал.1 от Наредба № 3/2003г. техническият ръководител е посочен сред лицата, участници в строителството, които могат да съставят актове и протоколи във връзка с извършвани проверки, то изцяло неоснователно е възражението на касатора, че единствено на юридическото лице [фирма] може да се вмени отговорността за извършеното нарушение на чл.29, ал.1 от Наредбата на СО. Съгласно чл.163, ал.1 ЗУТ строител е физическо или

юридическо лице, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Строителят от своя страна е длъжен да назначи по трудов договор технически правоспособни лица, които да извършват техническо ръководство на строежите.

Наредбата на СО урежда два вида притежатели на отпадъци: 1.причинителите на отпадъци и 2.лицата, в чието владение се намират те. Съответно когато причинителите на отпадъци са неизвестни, разходите по възстановяването на качествата на околната среда се поемат от лицата, в чието държане се намират отпадъците (чл.4, ал.1 от Наредбата).

Дейността, за която е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора, по сортиране на различните по вид отпадъци попада в определението по пар.2, т.21 от ДР на Наредбата на СО - "събирането на отпадъци" е доставянето, натрупването, сортирането и/или смесването на отпадъците с цел транспортиране. Т.е. не се касае непременно до дейността на «причинителя на отпадъка», в резултат на която се образува самия отпадък, а до ръководна дейност на строителната площадка, която отделя строителни отпадъци, респ. част от ръководната функция на «техническия ръководител» на строежа е разпореждането тези строителни отпадъци да се събират, сортират и съхраняват поотделно за различните видове. Изцяло неотнорми към спора са възраженията на касатора, че не е известен конкретен извършител на нарушението.

Образуването на различни по вид строителни отпадъци безпротиворечиво е установено от показанията на св.М. и св. Д.. Свидетелят М. посочва, че на място на строителната площадка заварил замърсяване и неподдреджане на строителните отпадъци по вид – желязо, дървен материал, остатъчен бетон, мазилки. Свидетелят Д. също установява наличието на несортирани по вид строителни отпадъци по цялата строителна площадка - остатъчен бетон, счупени кофражни платна, арматура, счупени тухли. Правилно районният съдия е кредитирал показанията на св.М. и св. Д., като последователни и безпротиворечиви. Напротив, показанията на св.К. и св.Д. обслужват единствено защитната версия на наказаното лице и са изцяло в негова полза като колеги и лица, заинтересовани от изхода на спора. Свидетелите К. и Д. са били «помощник технически ръководители» на същия строителен обект. Изцяло неотнормо към спора е обстоятелството, че в УПИ VII-900 се е извършвал едновременно строеж на 3 сгради, респ. че строителните отпадъци са били свързани само със СМР по някои от сградите. Погрешното посочване на номер на УПИ 900 (VIII вместо VII) в кв.33, м. «Овча купел» по никакъв начин не е накърнило правото на защита на засегнатото лице да разбере вмененото му нарушение и да организира защитата си срещу него. По изложените съображения касационните оплаквания за липса на извършено административно нарушение не се потвърждават от събраните пред СРС писмени и гласни доказателства. При правилно приложение на материалния закон районният съдия е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.29, ал.1 от Наредбата на СО, за което е наложено минимално по размер наказание по чл.36, ал.1, т.5 от Наредбата. При констатираното пълно съответствие в описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП,

извършването на административно нарушение се установява от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителите М. и Д., които правилно са кредитирани от районния съдия като логични, последователни и безпристрастни, както и съответстващи на писмените доказателства по делото. Като е достигнал до този извод районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 02.04.2012г. на СРС, НО, 22-и състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II-ри Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 02.04.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 22-и състав по нахд № 15183/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.